sobota 32. týdne v mezidobí

cyklus 1

1. čtení: Mdr 18,14–16; 19,6–9
Otvírá se v Rudém moři volná cesta; Izraelité jako beránci poskakovali.

Čtení z knihy Moudrosti.

Když hluboké ticho všechno objímalo,
a noc ve svém běhu k polovině došla,
tvé všemocné slovo seskočilo z královského trůnu z nebe
jako nelítostný válečník do středu země, určené k záhubě.
Jako ostrý meč neslo tvůj nezvratný rozkaz,
a když tam dospělo, vše naplnilo smrtí.
I když kráčelo po zemi, dotýkalo se nebe.
Celé tvorstvo se ve své podstatě znovu
od začátku přetvořilo,
a tak sloužilo tvým rozkazům,
aby tvoje děti byly uchovány beze škody.
Bylo vidět, jak oblak zastínil tábor,
jak se vynořuje suchá země tam, kde dříve byla voda,
jak se otvírá v Rudém moři volná cesta,
jak se na místě dravých proudů zelená pole.
Všechen lid tudy přešel chráněn tvou rukou
a hleděl na úžasné divy.
Neboť jako koně se pásli,
jako beránci poskakovali,
když chválili tebe, Pane, svého zachránce.

Žl 105,2–3.36–37.42–43

Odp.: Pamatujte na divy, které učinil Hospodin.
nebo: Aleluja.

Zpívejte Hospodinu, hrejte mu,
vypravujte o všech jeho divech!
Honoste se jeho svatým jménem,
ze srdce ať se radují, kdo hledají Hospodina.

Pobil všechny prvorozené v jejich zemi,
prvotiny veškeré jejich mužné síly.
Potom své vyvedl se stříbrem a zlatem,
nebylo nemocných v jejich kmenech.

Pamatoval na své svaté slovo,
které dal Abrahámovi, svému služebníku.
V radosti vyvedl svůj národ,
s jásotem své vyvolené.

kulturaslova.cz

cyklus 2

1. čtení: 3 Jan 5–8
Je to naše povinnost, abychom se ujímali bratří;
tak budeme mít účast v jejich práci při hlásání pravdy.

Čtení z třetího listu svatého apoštola Jana.

Můj drahý Gáje, jednáš, jak se sluší na věrného křesťana ve všem, co prokazuješ bratřím, a to i cizím. Ti veřejně ve shromážděních věřících mluvili o tvé lásce. A bude to od tebe pěkné, když je zase tak vybavíš na cestu, jak je to hodné Boha. Neboť se vydali na cesty pro Ježíšovo jméno a neberou nic od pohanů. Je to přece naše povinnost, abychom se takových lidí ujímali. Tak budeme mít účast v jejich práci při hlásání pravdy.

Žl 112,1–2.3–4.5–6

Odp.: Blaze muži, který se bojí Hospodina.
nebo: Aleluja.

Blaze muži, který se bojí Hospodina,
který má velkou zálibu v jeho přikázáních.
Mocné bude na zemi jeho potomstvo,
pokolení řádných lidí bude požehnáno.

Hojnost a bohatství budou v jeho domě
a jeho štědrost potrvá navždy.
Září v temnotách jako světlo řádným lidem,
je milosrdný, dobrotivý a spravedlivý.

Blaze muži, který se slitovává a půjčuje,
stará se o své věci podle práva.
Neboť navěky nezakolísá,
ve věčné paměti bude spravedlivý.

Zpěv před evangeliem: srov. 2 Sol 2,14

Aleluja. Bůh nás povolal kázáním evangelia, abychom dosáhli slávy našeho Pána Ježíše Krista. Aleluja.

Evangelium: Lk 18,1–8
Bůh se zastane svých vyvolených, kteří k němu volají.

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Ježíš pověděl svým učedníkům podobenství, že je třeba stále se modlit a neochabovat:

„V jednom městě byl soudce, Boha se nebál a na lidi nedal. Byla v tom městě i vdova, chodila k němu a říkala: ‚Zastaň se mě proti mému odpůrci!‘ Ale on dlouhou dobu nechtěl.

Potom si však řekl: ‚I když se Boha nebojím a na lidi nedám, přece se té vdovy zastanu, protože mě obtěžuje; jinak sem bude ustavičně chodit a mě trápit.‘“

A Pán řekl: „Slyšte, co říká ten nespravedlivý soudce! A Bůh by se nezastal svých vyvolených, kteří k němu volají ve dne v noci, a nechal by je dlouho čekat? Říkám vám, že se jich rychle zastane! Ale nalezne Syn člověka na zemi víru, až přijde?“

kulturaslova.cz